

DOMARKOMPENDIUM 2026

GRAND BASSET GRIFFON VENDÉEN

Kompendiet är framtaget till domarkonferensen 2016
Reviderat till domarkonferensen 2026

SKK/CS har från 2024 fastställt den tredje upplagan av BSI (tidigare SRD). I grupp 6 ingår arbetande jakthundar med stora krav på sund konstruktion. Bassetraserna är kondrodysplastiska, vilket kan ge osund frontkonstruktion till exempel att trampdynorna inte har fullständig markkontakt. Ett särskilt riskområde är bröstkorgen, vilken kan vara deformerad med defekta revben och alltför kort bröstben. Hos de lågbenta raserna bör man särskilt uppmärksamma dålig konstruktion och asymmetri i fronten liksom otillräckligt markavstånd som inverkar på arbetsfunktionen.

www.sbak.se

Detta kompendium är ett utdrag från domarkompendiet 2016, som var gemensamt för alla bassetraser. Kompendiet har reviderats inför exteriördomarkonferensen 2026 av Svenska Bassetklubben och Svenska Kennelklubben.

Ursprunglig layout 2016 Eva Pettersson.

Bilderna i kompendiet har fotografernas medgivande.

BASSET

= LÅGT TILL MARKEN

Utseendet hos en basset visar en "naturens olyckshändelse", en mutation som medfört att hos en i övrigt normalt byggd hund benen blivit för korta. En mutation i motsatt riktning kan för övrigt också inträffa, en basset kan någon gång återgå till normaltypen.

Det är sålunda följdriktigt att basset funnits lika länge som hunden. I en grotta i Vence, Alpes- Maritimes, från förhistorisk tid har man påträffat ben som identifierats som kommande från bassets och man har också funnit figurer på klippväggen daterade till ca 5-6000 år f kr och som man tolkar till att föreställa "åtta bassets som ställt ett vildsvin mot vilket en bågskytt siktar".

Egyptierna kände till bassets – vilket framgår av en bild av en tik med korta ben och som påträffades i Beni Hasan (en by söder om Kairo, bekant för sina klippväggar från 2000-1800 f kr).

Bassetism var, även om den tolererades, aldrig eftersökt och framförallt inte avlad på.

Gaston Phébus gör i sin , under 1500-talet utgivna bok "Livre de la Chasse" en kort beskrivning av "basseten som släthårig eller strävårig och som man använder för kaninjakt".

Men trots detta dröjer det ända till 1700-talet innan bassets blir ansedda som en självständig ras och ända fram till 1800 –talet innan jägaren förstår vilken nytta de kan ha av dessa hundar med deras korta och vridna ben.

Det är Jaques Jouliloux, som i en avhandling på 1700-talet om jakt med drivande hund, för första gången nämner "grythundar även kallade bassets".

Frankrike framträder också som rasens hemland vid den tidpunkten. Jaques Jouliloux särskiljer på två varianter:

"Det skall nämnas att vi har två sorters basset, de som vi talar om kommer från Flanderna och från Artois.

Den ena är släthårig och har vridna framben. Den andra har raka ben och tät päls, som pudeln. De som har vridna ben tar sig lättare in i gryt än de andra. De som har raka ben arbetar med större intensitet och hårdhet under jord än de andra men stannar inte så länge i grytet. De driver som hundar".

Det är vid denna tid som man kan bestämma ursprungsområde för de olika bassetraserna: Ardennerna, Normandie, Bretagne, Vendée, Saintonge, Gascogne, Vogeserna och Foret-Noire (Schwarzwald).

Med avskaffandet av adelsmännens privilegier gjorde den franska revolutionen ett brutalt slut på den aristokratiska passionen för jakt med drivande hund. Vissa hundraser återhämtade sig aldrig och när restaurationen kom och möjliggjorde ett återupptagande av nämnda jaktform hade två bassetraser utplånats (Saintengeois och Ardennais) två andra hade blivit sällsynta Fauve de Bretagne och Bleu de Gascogne medan däremot basset D'artois, Basset de Normandie och Basset Griffon Vendéen kom att bli dominerande.

GRAND BASSET GRIFFON VENDÉEN

FCI-nummer 33

FCI-standard på franska publicerad 2001-02-11

FCI-standard fastställd av FCI General Committée 1999-01-09

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2021-07-30

URSPRUNGSLAND/HEMLAND: Frankrike.

ANVÄNDNINGSOMRÅDE: Drivande hund.

FCI-Klassifikation: Grupp 6, sektion 1.3. Med arbetsprov.

BAKGRUND/ÄNDAMÅL:

Grand basset griffon vendéen är perfekt lämpad för jakt på begränsade områden.

Den är snabbast av alla bassetraser, uthållig, modig och något envis.

Rasen bör fostras med fast hand redan i unga år. Den är lättlärd och inte långsint.

Grand basset griffon vendéen härstammar som alla bassetraser från en större hund, i detta fall grand griffon. De första urvalen gjordes i slutet på 1800-talet av greve d'Elva som försökte få fram individer med raka ben. Det är dock framför allt Paul Dezamy som fastställt typen. Han förstod att för att en hund skulle kunna fånga en hare i flykten behövde den ha en viss storlek. Denna storlek bestämde Paul Dezamy till ungefär 43 cm. I dag kan rasen användas för jakt på alla pälsvillebråd, allt från kanin till vildsvin.

Kroppen skall ha typiskt bassetutseende!!

HELHETSINTRYCK:

Rasen skall vara något långsträckt och ha raka ben men med bassetens byggnad och inte ge intryck av att vara en liten briquet. Den är harmoniskt och elegant byggd.

UPPFÖRANDE / KARAKTÄR:

Rasen skall vara snabb, besitta stor jaktlust och ha ett effektivt skall. Den skall vara modig och ha förkärlek för snår och buskage. Rasen är något envis men dock klok och dresserbar.

KOMMENTAR:

Rasen skall vara vänligt inställd men kan dock visa viss reservation mot främlingar, får inte visa aggression.

HUVUD

Skallparti

Skalle: Skallpartiet skall vara välvt, långsträckt och inte för brett eller grovt. Partiet under ögonen skall vara väl utmejslat. Nackknölen skall vara väl utvecklad.

Stop: Stopet skall vara väl markerat.

Ansikte

Nostryffel: Nostryffeln skall vara svart, väl utvecklad och framträdande med öppna näsborrar. Hos de vit- och orangevärgade individerna accepteras brun nostryffel.

Nosparti: Nospartiet skall vara betydligt längre än skallen och ha tvär avslutning. Nosryggen skall vara aningen konvex.

Läppar: Läpparna skall vara ganska överhängande och väl täcka underkäken. Detta ger nospartiet dess tvära avslutning. Läpparna skall vara täckta av kraftiga mustascher.

Tydlig konvex nos, markerat stop och välutvecklad nackknöl och lågt ansatta öron.

Två utmärkta huvuden där nospartiet är längre än skallpartiet. Skallen är välvd, långsträckt och inte för bred.

Korrekt uttryck, ovala ögon och välpigmenterad.

Käkar/Tänder: Saxbett. Tänderna skall vara kraftiga.

Ögon: Ögonen skall vara ovala, stora och mörka utan synlig vita. Uttrycket skall vara förtroligt och intelligent. Den röda bindhinnan skall inte synas.

Öron: Öronen skall vara mjuka, smala och tunna, täckta med lång päls och avslutas som en utdragen oval. De skall vara väl vridna inåt och ansatta under ögonhöjd. Utdragna skall de nå förbi nospetsen.

KOMMENTAR:

Unghundars öron kan förefalla något högt ansatta, örats tyngd förändras och utvecklas med åldern.

HALS

Halsen skall vara lång och kraftig med god muskulatur, grövre vid ansättningen och utan löst halsskinn.

KROPP

Kroppen skall ha typiskt bassetutseende utan att vara överdrivet lång.

Överlinje: Rygglinjen skall vara plan, aldrig svank, med en välvning som börjar i övergången till länden.

Manke: Manken skall vara aningen framträdande.

Rygg: Ryggen skall vara lång och bred.

Ländparti: Ländpartiet skall vara svagt välvt och kraftigt med god muskulatur.

Bröstkorg: Bröstkorgen skall vara tämligen bred och nå ner till armbågarna. Revbenen skall vara välvda, aldrig flata eller tunnformade. Bröstkorgen skall vara något mindre bred vid armbågarna för att underlätta rörelserna.

Underlinje och buk: Flankerna skall vara ganska utfyllda. Buken skall aldrig vara uppdragen.

SVANS

Svansen skall vara ganska högt ansatt, tjock vid roten och jämnt avsmalna mot spetsen. Svansen skall vara ganska lång och bäras sabelformad eller något böjd, dock aldrig in över ryggen eller ringlad.

Utmärkt grand med normala vinklar och svans.

Acceptabel svansföring, den får inte bäras hängande under rygglinjen eller mellan benen. Dock heller inte över ryggen eller ringlad.

EXTREMITETER

Benstommen skall vara väl utvecklad, men torr. Kvaliteten beror inte på dess omfång utan dess styrka.

Framställ

Helhet: Frambenen skall vara raka.

Skulderblad: Skulderbladen skall vara långa, torra och snedställda.

Armbåge: Armbågarna skall varken vara knipta eller utåtvridna.

Underarm: Underarmarna skall vara kraftiga.

Handlov: Handlovarna skall vara aningen markerade men mycket solida. De får aldrig vidröra varandra.

Framtassar: Framtassarna skall vara kraftiga och slutna. Trampdynorna skall vara kraftiga och, liksom de kraftiga klorna, helst vara väl pigmenterade.

Bakställ

Helhet: Bakbenen skall vara kraftiga och parallella.

Höft: Höftbensknölna skall vara synliga.

Lår: Låren skall vara kraftigt musklade men inte för rundade. De skall ha mycket kraftig benstomme och solida leder.

Has/hasled: Hasorna skall vara breda och vinklade. De får aldrig vara raka. Bakifrån sett skall de varken vara inåt- eller utåtvridna.

Baktassar: Baktassarna skall vara kraftiga och slutna. Trampdynorna skall vara kraftiga och, liksom de kraftiga klorna, helst vara väl pigmenterade.

RÖRELSE:

Hunden skall i rörelse ge intryck av styrka och lätthet. Rörelserna skall vara fria och harmoniska.

KOMMENTAR:

Man får ta hänsyn till olika hundars storlek och konstruktion angående rörelserna, de skall vara fria men en grand av mindre storlek har inte samma vägvinnande steglängd som en grand av större storlek.

HUD

Huden skall vara ganska tjock och är ofta marmorerad hos trefärgade individer. Löst halsskinn får inte finnas.

PÄLS

Pälsstruktur: Pälsen skall vara sträv, inte för lång eller åtliggande, aldrig silkesaktig eller ullig. Behängen bör inte vara för rikliga. Buken och insidan av låren får inte vara hårlösa. Ögonbrynen skall vara väl markerade utan att skymma ögonen.

Färg: Vit och svart-fläckig (vit och svart). Svart med tan-teckning. Svart med sobelfärgade tecken. Vit och fawn-fläckig (vit och orange). Fawn med svart mantel och vita fläckar (trefärgad). Sotig fawn. Fläckig i vitt och sotig sobel. Sotig sobel. Viltfärgad (hare, varg, grävling eller vildsvin).

STORLEK/VIKT

Mankhöjd:

Hanhund: 40-44 cm

Tik: 39-43 cm

Med tolerans på +/- 1 cm

KOMMENTAR:

Storleksmässigt kan det skilja mycket på hundar i samma ras, ett spann på 38 cm-45 cm är 7 centimeter från den mista tiken till den största hanen. Det är viktigt med harmoni och korrekta proportioner i varje storlek.

Det är diskvalificerande med hundar som under- eller överstiger standardens angivna mått.

Tre hanar med harmoni och korrekta proportioner.

*De sex **L**:en är av betydelse för att i helhet skilja Granden från Petiten. **L**ängre: Kropp, Svans, Ben, Huvud, Öron och Päls*

FEL:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Skygghet.
- För kort huvud.
- Platt skallparti.
- Kort nosparti.
- Dåligt pigmenterad nostryffel, läppar eller ögonlockskanter.
- Tångbett.
- Ljusa ögon.
- Öron som är högt ansatta, korta, otillräckligt vridna och veckade eller saknar päls.
- För lång eller kort kropp; oharmonisk helhet.
- Svag rygg.
- Brant kors.
- Snett buren svans.
- Klen benstomme.
- För raka vinklar.
- Kohasighet.
- Veka mellanhänder.
- Ej tillräckligt tät päls; tunn päls.

DISKVALIFICERANDE FEL

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Otypisk helhet.
- Över- eller underbett.
- Blå eller fläckiga ögon; olikfärgade ögon.
- Otillräcklig bröstvolym nertill; revben som är knipta.
- Svans med knyck.
- Delvis eller helt krokiga framben.
- Ullig päls.
- Enfärgat svart eller enfärgat vit.
- Betydande pigmentbrist.
- Storlek som avviker från standarden.

NOTA BENE

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

TESTIKLAR

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen

Denna publikation är tänkt som hjälpmedel för redan auktoriserade domare som dömer bassetraserna på utställning. Häftet är också tänkt att användas vid fortbildning av domare samt vid utbildning av nya domare på rasen.

Anteckningar